

CC.

Forslag til Lov

om

Opkrævning af kommunale Skatter i de sønderjydske Landsdele for Skatteaaret 1921—22.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 19. Marts 1921.*)

A. Den personlige Kommuneskat.

I. Skat til Opholdskommunen.

§ 1.

Forpligtelse til at svare personlig Kommuneskat (Skat paa Formue og Lejlighed) paahviler enhver, der har fast Ophold i en Kommune (Opholdskommunen) i de sønderjydske Landsdele, paa samme Maade, som Skattepligten paahviler Personer, der har Opholdskommune i den øvrige Del af Landet og efter de nærmere Regler i den kommunale Skattelov Nr. 85 af 15. Maj 1903 §§ 1—6 og 8—9.

§ 2.

For enhver Købstad, Flække og Sognekommune tilvejebringes en Skattevedtægt, som Kommunen har at følge ved Ligningen paa Formue og Lejlighed. For Landets Vedkommende gør Sogneraadet eller Sogneudvalget inden 1. Maj Indstilling til Amdsraadet (Kredsudvalget), som paa Grundlag heraf udarbejder en for samtlige Amtets Sognekommuner fælles Skattevedtægt. For Købstædernes og Flækkernes Vedkommende gør Kommunalbestyrelsen gennem Amtet Indstilling til Indenrigsministeren, der paa Grundlag af disse Indstillinger udarbejder en for de paagældende Kommuner fælles Skattevedtægt. Dog kan der for saadanne Kommuner, hvor særlige Forhold er til Stede, efter vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling foretages Afvigelse fra den almindelige Skattevedtægt.

Den Indkomst, der i Henhold til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten af 8. Juni 1912, jfr. Lov af 28. Juni 1920 om Skatteforhold i de sønderjydske Landsdele, lægges til Grund for Statsskatteansættelsen, skal ogsaa lægges til Grund for Ligningen af Kommuneskat, forsaavidt vedkommende Skatteyder er ansat til Statsskat.

*) Se Tillæg A. Sp. 4973; Tillæg B. Sp. 2013; Landstingstidenden: Fremsættelsen Sp. 1017, 1ste Behandling Sp. 1045, 2den Behandling Sp. 1349, 3die Behandling Sp. 1361.